

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/64/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215214348
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2215214348.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. K., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bývajúca u navrhovateľky zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede, dieťa rodičov: matka nebohá V. S., nar. X.XX.XXXX, zomrelá XX.XX.XXXX a A. K., nar. XX.XX.XXXX, A., H. XX, t.č. Veľká Británia, V., X T. T., V FY, zastúpený advokátkou: JUDr. Jarmila Zahradníková, Pluhová 78, Bratislava, o návrhu navrhovateľky: V. S., nar. XX.XX.XXXX, S. A. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Marian Zányi, Alžbetínske nám. 2, Dunajská Streda, o nariadenie predbežného opatrenia o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12P 37/2015-18 zo dňa 11. augusta 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním prvostupňový súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloletú N. K. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľke. Stará matka maloletej - navrhovateľka je oprávnená a povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu ako by ju vykonávali rodičia, zastupovať ju a spravovať jej majetok len v bežných veciach a nakladať s výživným od otca maloletej. Otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletej N. sumu 40,- eur mesačne vždy k 20. dňu mesiaca vopred k rukám navrhovateľky vopred od doručenia tohto uznesenia. Predbežné opatrenie platí do právoplatného skončenia konania vo veci samej o umiestnenie maloletej.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd vecne odôvodnil podľa § 75 ods. 1, 5, 76 ods. 1 O.s.p., § 36 ods. 1, 28 ods. 1, ods. 2, 3, 45 ods. 1 až 4 a ods. 7, § 62 ods. 1 Zákona o rodine, § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení a vecne tým, že podľa udania navrhovateľky maloleté dieťa sa nachádza v jej starostlivosti, matka dieťaťa s dieťaťom u nej bývali od novembra 2014. Otec nezabezpečuje v žiadnom smere starostlivosť o dieťa v potrebnom rozsahu, neplatil doposiaľ ani výživné. Návrh na dočasnú úpravu, keďže matka zomrela a otec zatiaľ nepreukázal, či má vôbec vytvorené podmienky na starostlivosť a výchovu dieťaťa a podľa lustrácie v súdnom registri nepodal návrh na zverenie dieťaťa do jeho starostlivosti. Súd považuje návrh za dôvodný, jednoznačne je potrebné pristúpiť k dočasnej úprave o tom, kto a za akých podmienok sa bude o maloleté dieťa starať. V prvom rade je potrebné ustáliť osobu, ktorá by mala mať dieťa (čo aj len pre čas do konečného rozhodnutia) vo svojej starostlivosti, aj potreba celkom presného určenia platobného miesta na výživné si vyžaduje celkom bezpečne určenie prijímateľa platieb výživného. Povaha rozhodnutia o už uvádzanej primárnej otázke - starostlivosti o maloletú vyplýva z faktického stavu v čase rozhodovania súdu a jeho akceptovateľnosti. Maloleté dieťa sa v súčasnosti fakticky nachádza v starostlivosti navrhovateľky, na prostredie u nej je zvyknuté. Následne súd rozhodol predbežne aj o povinnosti otca platiť výživné maloletej, tu predbežnej úprave na výživné v nevyhnutnej miere (ktorá však v žiadnom prípade nekopíruje a neprejudikuje konečné rozhodnutie súdu) zodpovedá určenie výživného v rovine blízkej

minimálnemu rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov určeného zákonom, aby tým boli kryté základné potreby dieťaťa, teda kryté základné nevyhnutné životné náklady. Neznamená to však, že otec nemôže platiť výživné vo väčšej miere, čo sa zohľadní pri prípadnej potrebe výpočtu spätnej povinnosti. Otázka životnej úrovne otca a jeho schopností postarať sa o dieťa bude následne predmetom dokazovania vo veci samej. Minimálna výška výživného takto predstavuje v súčasnosti 27,13 eur mesačne.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec maloletej prostredníctvom právnej zástupkyne, ktoré zároveň je vyjadrením vo veci samej. Dôvodom odvolania je, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, uznesenie súdu je v rozpore so zákonom a súd nemá právomoc konať vo veci samej. Podľa odvolateľa rozhodnutie súdu bolo vydané na základe mylných domnienok a záverov súdu, ktoré dokonca nevyplývali ani len zo skreslených a nepravdivých tvrdení navrhovateľky, ktoré aj keby bral súd do úvahy, nepostačujú ani na osvedčenie skutočnosti preukazujúcej potrebu dočasnej úpravy pomerov. Navrhovateľka totiž sama vo svojom podaní uviedla, že v súčasnosti je maloletá u otca a mali by sa vyskytovať vo M. U. u rodiny P. Y., teda súdu muselo byť z uvedeného zrejme, že dieťa je v čase rozhodovania súdu v starostlivosti dospeljej osoby, ktorá je jej rodičom. Ak je potom daný takýto stav, na rozhodnutie o náhradnej starostlivosti môže byť dôvod ibaže by bolo preukázané, že starostlivosť a výchova dieťa vykonávaná rodičom je natoľko závažne nevyhovujúca, že je potrebné dieťa zo starostlivosti rodiča odňať. Súd však takéto skutočnosti ani len nezačal skúmať, nevyžiadal si ani šetrenie orgánom sociálno-právnej ochrany detí, ale bez akéhokoľvek zákonného dôvodu odňal dieťa zo starostlivosti rodiča a zveril ho do náhradnej starostlivosti. Súd vychádzal z toho, že povaha rozhodnutia vyplýva z faktického stavu v čase rozhodovania súdu, pričom navrhovateľka ani netvrdila, že by sa maloletá nachádzala v starostlivosti navrhovateľky. Rozhodnutie vzhľadom k uvedenému je nezákonné a v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky a je potrebné ho zmeniť a aj pre nedostatok právomoci zrušiť a konanie zastaviť. Odvolateľ poukázal na § 28 ods. 2, 3 Zákona o rodine z ktorého vyplýva na daný prípad záver, že otec maloletej je jediným zákonným zástupcom maloletej a nie je dôvod, aby podával návrh na zverenie dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, ak matka maloletej nežije, nakoľko mu rodičovské práva a povinnosti vyplývajú priamo zo zákona. Preto konštatácie súdu o tom, že otec nepodal návrh na súd, teda lustráciou bolo zistené, že otec maloletej nepodal návrh na zverenie maloletej do starostlivosti sa javia viac ako absurdné. Starostlivosť o maloletú N. vykonávali od narodenia matka a otec a ešte pred smrťou matky odovzdala matka otcovi maloletú na základe ich vzájomnej dohody, teda maloletá sa nikdy neocitla bez svojich rodičov. Pokiaľ matka maloletej v prípade potreby využívala pomoc svojej matky pri zabezpečovaní starostlivosti to neznamena, že by otec nevedel, nemohol alebo nechcel zabezpečovať starostlivosť o maloletú. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na § 44 ods. 1 Zákona o rodine, na rozhodnutie R 64/1968, z ktorých vyplýva, že maloleté dieťa sa neocitlo bez akejkoľvek starostlivosti, jeho život, zdravie ani priaznivý vývoj nebol vážne narušený ani ohrozený a neboli tak splnené ani základné zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Čo sa týka predložených dôkazov a to potvrdenia o zrušení príkazu na zatknutie tento dokument poukazuje na konanie v minulosti kedy otec matku maloletej ani nepoznal, maloletá ešte nebola na svete a predmetný zatykač bol vydaný z dôvodu, že orgány činné v trestnom konaní otca potrebovali vypočuť a nemali vedomosť, že sa nachádza v cudzine, mali za to, že sa vypočutiu vyhýba, pričom na preukázanie bezúhonnosti predložil záznam z registra trestov. Čo sa týka facebookovej komunikácie medzi matkou a otcom z júna 2015, táto prezentuje konflikt medzi rodičmi maloletej. Rodičia sa rozišli v apríli 2015, matka však nemala problém zveriť maloletú do starostlivosti otca na dlhšie časové obdobie ako v apríli počas narodenín maloletej, následne v júli a krátko pred jej smrťou si otec prevzal maloletú 29.07.2015 a mal s ňou byť až do 15.08.2015. Je nutné dodať, že otec na dlhšie časové obdobia pricestoval zo zahraničia a trávil s ňou čas. Navrhovateľka však nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by osvedčil relevantné tvrdenie v prejednávanej veci. Otec maloletej býva vo Veľkej Británii, má v nájme domček pozostávajúci z dvoch samostatných izieb, obývačky s kuchyňou a sociálnym zariadením. Nájomná zmluva k bytu bola uzavretá už 20.06.2012, v tomto byte býval otec s matkou aj maloletou počas celého ich pobytu v Anglicku. Otec maloletej žil aj s maloletou a matkou v predmetnom byte až do konca novembra 2014, kedy matka aj s maloletou prišli na Slovensko na návštevu na vianočné sviatky, avšak zdravotný stav sa výrazne zhoršil, matka musela opätovne nastúpiť liečbu a nebolo by vhodné, aby cestovala späť do Veľkej Británie a preto zostali na Slovensku s tým, že otec sa v januári 2015 vrátil do Veľkej Británie. V apríli sa rozišli rodičia maloletej, maloletá bola v tom čase v starostlivosti matky, ktorá sa už nechcela vrátiť do Veľkej Británie a dohodli sa, že otec sa bude s maloletou pravidelne sýkať. Potom čo mal s maloletou tráviť letné prázdniny a matka

náhle XX.XX.XXXX zomrela, bolo otcovi zrejmé, že on ako jediný rodič sa o maloletú musí nepretržite postarať a rozhodol sa vrátiť s maloletou do Veľkej Británie, keď pre maloletú ide o známe prostredie kde býva u otca od septembra 2012 do novembra 2014 s krátkou prestávkou od februára 2013 do júna 2013 kedy matka podstúpila liečbu na Slovensku. Od apríla 2015 otec začal pravidelne prispievať na výživu maloletej.

Otec pracuje v Anglicku v spoločnosti S., jeho mesačný príjem v prepočte na eurá predstavuje 1.278,13 eur, teda finančná situácia mu umožňuje zabezpečiť si pomoc v domácnosti. Maloletá N. je jediným dieťaťom otca, okrem toho otec nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. Navrhovateľka potom klamlivo uvádzala, že maloletá s matkou bývala v spoločnej domácnosti až do XX.XX.XXXX, pričom otec priletel 28.07.2015 s tým, že strávil čas s maloletou podľa dohody s matkou a potom navrhovateľka sama uvádzala, že maloletá sa ešte so súhlasom matky nachádza u otca. S týmito rozpornými tvrdeniami sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Ďalej odvolateľ uviedol, že uznesenie o nariadení predbežného opatrenia využila navrhovateľka na odobratie maloletej z faktickej starostlivosti otca, u ktorého sa maloletá nachádzala od 29.07.2015 do 12.08.2015. Nie je pravdivé tvrdenie, že by sa navrhovateľka s vnučkou nemohla stretávať, navrhovateľka však vyvíja aktivity, ktoré nie sú v záujme maloletej, maloletú v sprievode svalnatých mužov v deň vydania rozhodnutia odňala otcovi a následne nereagovala na telefonáty, otcovi iba uviedla, že odchádzajú do zahraničia na dlhšie časové obdobie. Otec však následne navštívil úrad práce, sociálnych vecí a rodiny a informoval o celej situácii. Navrhovateľka otcovi maloletej neposkytla presné miesto jej pobytu. Prvostupňový súd sa vôbec nezoberal otázkou garancie možnosti výchovného pôsobenia otca na dieťa. Súd zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti a pritom nemal vôbec preukázané ako navrhovateľka plánuje zabezpečiť starostlivosť o maloletú, keďže pracuje vo M., pričom otec má vedomosť, že pracuje celý týždeň teda nemôže vykonávať každodennú starostlivosť o maloletú. Zároveň navrhovateľka nie je oprávnená rozhodovať o vycestovaní maloletej do zahraničia, preto neprichádza do úvahy, že by s ňou maloletá trávila čas v Rakúsku počas výkonu jej práce. Podstatnou vecou o ktorej rozhodujú len rodičia je aj vystaňovanie dieťaťa do cudziny, otec ako jediný žijúci rodič má právo rozhodnúť o tom, že s ním maloletá sa vráti do Anglicka, ktorá je krajinou jej obvyklého pobytu, nakoľko tu maloletá prežila viac ako polovicu svojho života, má tam všeobecného lekára, ide o krajinu kde otec pracuje, žije a má zabezpečené podmienky na výchovu a výživu maloletej. Podstatná väzba maloletej na Anglicko vyplýva aj zo skutočnosti, že jediný nositeľ rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte a uvedená podstatná väzba je aj jednou z podmienok na založenie právomoci v otázkach rodičovských práv a povinností podľa článku 12 ods. 3 písm. a) nariadenia Rady ES č. 2201/2003. Z uvedeného potom vyplýva, že súd nemá právomoc rozhodovať vo veci samej o umiestnení maloletej a svojim rozhodnutím o nariadení predbežného opatrenia, ktorým súd zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti rozhodol nad rozsah svojej právomoci, preto by mal súd konanie zastaviť. Odvolateľ sa preto domáhal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, návrh zamietol alternatívne, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a konanie zastavil. K odvolaniu otec doložil čestné vyhlásenie Q. Y. a P. Y. z 22.08.2015, ktoré sa týkali akým spôsobom otec zabezpečoval starostlivosť o maloletú počas pobytu na Slovensku, ďalej doložil výpis z registra trestov, pracovnú zmluvu, doklady o platení výživného, potvrdenie sociálnej poisťovne zo dňa 13.08.2015, že sa otec informoval o podmienkach nároku na sirotsky dôchodok pre maloletú, doklady o nákupe pre maloletú. Ďalej doložil preklad potvrdenia zamestnávateľa o pracovnom čase, potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda zo dňa 13.08.2015 o oznámení skutočností otcom, že navrhovateľka na základe predbežného opatrenia zobrala maloletú od otca. Ďalej otec doložil obálku s fotkami a DVD, na ktorom sa nachádzajú videozáznamy a fotodokumentácia.

K doručenému odvolaniu sa vyjadrila navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu a navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Stará matka považuje rozhodnutie za vecne správne. Matka maloletej bola ťažko chorá, z toho dôvodu sa musela z Anglicka, kde má pobyt otec dieťaťa vrátiť vo februári 2013, podstúpila operáciu a od tejto doby bola matka maloletého dieťaťa ako aj stará matka v spoločnej domácnosti v S. A.. Po operácii a liečbe sa matka spolu s maloletou vrátili do Anglicka kde postúpila ďalšiu liečbu, pritom stará matka teda navrhovateľka počas tejto doby pravidelne cestovala za dcérou do Anglicka, starala sa o svoju dcéru ako aj o maloletú, pričom v roku 2014 sa stav matky zhoršil a preto sa od novembra 2014 dcéra ako aj maloletá N. nachádzali v domácnosti starej matky. Otec žil v Anglicku, finančne neprispieval na náklady a toto dosvedčuje aj tá skutočnosť, že matka maloletej podala na Okresnom súde v Dunajskej Strede návrh na určenie výživného, ktoré sa viedlo pod spis. zn. 13P 95/2015 a spor nebol ukončený v dôsledku smrti matky maloletej. Je jednoznačne preukázané, že otec nie je schopný plnohodnotne sa starať a vychovávať dieťa, nedokáže vytvoriť

podmienky na jej plnohodnotný život, má pobyt v Anglicku. Súd rozhodol správne, ak nariadil predbežné opatrenie, nakoľko sa dieťa nachádza vo výchove a starostlivosti starej matky na ktorej výchovu je zvyknuté, pretože dlhšiu dobu spolu so svojou matkou tvorili domácnosť ako aj so starou matkou. Rozhodnutie v žiadnom prípade nie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, pretože maloleté dieťa sa nachádza na území Slovenskej republiky, matka dieťaťa bývala s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti a preto je príslušný súd Slovenskej republiky. Otec nie je spôsobilý zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré dovŕšilo tri roky, nie je schopný zabezpečiť celodennú starostlivosť, pretože pracuje, naproti tomu stará matka je plne spôsobilá starať sa o dieťa a zabezpečiť mu celodennú starostlivosť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie bez ohľadu na rozsah odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej je dôvodné a sú splnené podmienky na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa s použitím § 220 O.s.p.

K vyjadreniu navrhovateľky zaslal stanovisko otec maloletej prostredníctvom právnej zástupkyne, v ktorom opakovane uviedol, že zo samotného návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia vyplýva, že maloletá sa ešte pred smrťou navrhovateľky, v čase podania návrhu aj v čase rozhodovania súdu, nachádzala v starostlivosti dospeléj osoby, svojho rodiča - otca. Maloletá sa nikdy neocitla bez akejkoľvek starostlivosti, jej život, zdravie a priaznivý vývoj nebol nikdy ohrozený alebo narušený. Otec maloletej zabezpečoval, mohol a chcel zabezpečovať starostlivosť o maloletú. Navrhovateľkou nebolo preukázané, že starostlivosť a výchova dieťaťa je natoľko závažne nevyhovujúca, že je potrebné dieťa zo starostlivosti rodiča odňať a odovzdať do starostlivosti starej mamy. Navrhovateľka opakovane uvádza, že otec maloletej nie je spôsobilý zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa, ktorú skutočnosť považuje za preukázanú tým, že otec má bydlisko v Anglicku a tam aj pracuje. Zdôraznil, že rodič má právo rozhodovať o tom, v ktorej krajine bude svoje maloleté dieťa vychovávať, pričom v danom prípade ide len o návrat do krajiny, kde vyrastala, žila, kde má vytvorené všetky potrebné podmienky a ktorá je krajinou jej obvyklého pobytu. Vo veci preukázania stabilného bývania otca a preukázania obvyklého pobytu dieťaťa v Anglicku prikladá otec maloletej aj ďalšie dôkazy a zároveň uvádza, že Anglicko jej krajina, z ktorej boli matke priznané prídavky na dieťa v decembri 2014. Otec preukázal, že v Anglicku má zabezpečené bývanie aj prácu a zamestnávateľ je ochotný upraviť mu pracovnú dobu. Po rozchode s matkou maloletej otec začal zasielať na účet peniaze na výživu maloletej a hradil aj ďalšie náklady na maloletú počas jeho pobytu na Slovensku. Všetky tieto skutočnosti preukázal dôkazmi priloženými k odvolaniu. Uvádzané skutočnosti preukazujú, že otec maloletej sa staral, stará a chce starať o svoju dcéru a má zabezpečené všetky predpoklady. Poukázal na to, že zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda vyplýva, že navrhovateľka je toho času práceneschopná, inak sama aj v návrhu uvádza, že pracuje v Rakúsku a že maloletú chce prihlásiť do Materskej školy S. A., z čoho je zjavné, že navrhovateľka nebude zabezpečovať celodennú osobnú starostlivosť o maloletú ako vyhlasuje. Otec navrhol súdu, by sa priamo kontaktoval na p. T. z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, ktorá rieši danú záležitosť. Otec maloletej musel vycestovať do Anglicka kvôli pracovným povinnostiam a chcel sa s maloletou vidieť prostredníctvom Skype, pričom navrhovateľka odpovedala, že už nemá Skype a odkazovala na iné osoby. Uvedené skutočnosti jasne preukazujú, že navrhovateľka nemá záujem na tom, aby otec bol v kontakte s vlastnou dcérou. Navrhovateľka celkovo svojím konaním bráni realizácii práv dieťaťa ako aj práv jeho rodiča.

V zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúču účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Ust. § 76 ods. 1 O.s.p. obsahuje demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť. Podľa písm. b) aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd.

Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní je inštitút predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a zároveň, existencia bezprostredne hroziacej ujmy. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že predbežným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani že v dôsledku predbežného opatrenia nevznikne neprímeraná ujma účastníkovi, teda že ujma povinného nesmie byť neprímeraná výhode, ktorú nariadením predbežného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa vyššie uvedeného je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

V zmysle § 45 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa (ods. 1). Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa ak spĺňa stanovené predpoklady (ods. 2). V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu (ods. 3). Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd (ods. 4). Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd (ods. 6). Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa ods. 1 nezaniká (ods. 7). Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti (ods. 8).

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Vo vzťahu k náhradnej osobnej starostlivosti platí, že dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti len vtedy, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa. V tomto kontexte treba zdôrazniť, že musia byť naplnené všetky predpoklady pre odňatie dieťaťa zo starostlivosti jeho rodičov. Dôvody na strane rodičov môžu mať subjektívny i objektívny charakter. Môžu byť spôsobené zavineným zanedbávaním starostlivosti alebo aktuálnou nezavinenou neschopnosťou rodičov postarať sa o svoje maloleté dieťa. Právnym následkom nariadenia o náhradnej osobnej starostlivosti je, že rodičia sa nemôžu o svoje dieťa osobne, každodenne starať a túto starostlivosť zabezpečuje osoba, ktorej bolo dieťa rozhodnutím zverené. Fakticky tak dochádza tiež k určaniu nového miesta pobytu dieťaťa na základe rozhodnutia súdu. Rodičia však zostávajú zákonnými zástupcami svojho dieťaťa a im patrí aj právo správy majetku v iných než bežných veciach. V prípade posudzovania

splnenia podmienok pre nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti berie súd do úvahy len dve skutočnosti - záujem maloletého dieťaťa a to, či sa žiadny rodič naozaj nemôže alebo nechce o svoje dieťa osobne starať.

Podľa článku 7 Dohovoru o právach dieťaťa je každé dieťa registrované hneď na po narodení a má právo na meno, právo štátu príslušnosť, pokiaľ je to možné, právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť. Štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, zabezpečia, aby dieťa nemohlo byť oddelené od svojich rodičov proti ich vôli, ibaže príslušné úrady na základe súdneho rozhodnutia a v súlade s platným právom a v príslušnom konaní určia, že takéto oddelenie je potrebné v záujme dieťaťa (článok 9 Dohovoru). Takéto určenie môže byť nevyhnutné v niektorom konkrétnom prípade, napríklad, ak ide o zneužívanie alebo zanedbávanie dieťaťa rodičmi alebo ak rodičia žijú oddelene a treba rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa. Pokiaľ má byť takýto zásah do rodinného života legitímny, potom musí byť odôvodnený v prvom rade jeho nevyhnutnosťou so zreteľom na ďalšie okolnosti (ochrana záujmov maloletého), ale nielen výlučne zlepšením doterajších životných podmienok dieťaťa.

Podľa článku 41 ods. 4 druhej vety Ústavy SR práva rodičov možno obmedziť a maloleté dieťa možno od rodičov vylúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

Výkon rodičovských práv a povinností v rovnakej miere patrí obom rodičom. Len výnimočne môže nastať situácia, ktorou dôjde k prelomeniu zásady, že rodičovské práva povinnosti patria obom rodičom súčasne. Jedným z týchto prípadov je aj situácia, ak jeden z rodičov nežije. V tomto prípade na výkon rodičovských práv a povinností oprávnený a povinný v konaní len druhý rodič sám, vychádzajúc z § 28 ods. 2 Zákona o rodine. Pokiaľ by ani on nemohol práva a povinnosti rodiča vykonávať, bolo by nevyhnutným prijať náhradné opatrenie (napríklad zabezpečiť dieťaťu, prípadne zveriť dieťa do niektorej z foriem náhradnej starostlivosti atď.) Pokiaľ patria rodičovské práva a povinnosti len jednému rodičovi, vykonáva ich sám. Toto ustanovenie sa do praxe aplikuje priamo ex lege, preto nie je potrebné, aby súd rozhodoval následne (napríklad po smrti jedného z rodičov) o úprave výkonu rodičovských práv, najmä o zverení do osobnej starostlivosti druhého rodiča podľa § 36.

Návrhom zo dňa 04.08.2015 sa navrhovateľka - stará matka maloletého dieťaťa domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým súd zverí maloletú do jej starostlivosti s odôvodnením, že matka dieťaťa zomrela (k tomu pripojila úmrtý list) a otec dieťaťa sa zdržiava v zahraničí, rodičia nevedli spoločnú domácnosť, matka dieťaťa podala dňa 08.07.2015 návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej (vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 13P/95/2015), otec dieťaťa o starostlivosť o dieťa nejaví záujem. Rodičia maloletej žili v Anglicku kde sa narodila maloletá N., pričom ich spolužitie bolo problematické a problémy sa zhoršili v 2012 keď bolo diagnostikované matke maloletej onkologické ochorenie. Z tohto dôvodu sa musela vrátiť na Slovensko, kde podstúpila operáciu a po následnej liečbe sa matka spolu s maloletou vrátila späť do Anglicka. Počas celého tohto obdobia stará matka pravidelne cestovala za dcérou, starala sa o matku maloletej a maloletú vrátane financovania celej domácnosti. V roku 2014 sa však matke maloletej vrátila choroba a od novembra 2014 matka maloletej spolu s maloletou žili v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou. Počas tohto obdobia otec žil v Anglicku a finančne neprispieval ani neprispieva na pokrytie potrieb matky maloletej a maloletej. Navrhovateľka dôvodila, že otec nedokáže maloletej zabezpečiť riadne podmienky na život, býva v dome, v ktorom má k dispozícii iba jednu izbu a v ďalších izbách žijú ďalší cudzí nájomníci, pričom otec v tomto dome býva bez zmluvy o nájme. O tom, že otec nežil s matkou maloletej v harmonickom vzťahu svedčí ich vzájomná komunikácia na sociálnej sieti, ktorú navrhovateľka k návrhu doložila. Ďalej dôvodila, že v minulosti bol otec na Slovensku súdne trestaný, pričom matka maloletej zaplatila za jeho prepustenie kauciu, o čom doložila dôkaz. Navrhovateľka dôvodila, že otec neprejavoval záujem o starostlivosť o maloletú, naposledy sa s maloletou stretol počas Veľkej noci. V čase podania návrhu je maloletá u otca, nachádzajú sa u rodiny P. Y.. Navrhovateľka poukázala na svoju finančnú situáciu, bytové pomery a uviedla, že pracuje vo M., avšak kvôli ochoreniu dcéry je práceneschopná s príspevkom vo výške 600 eur. Od novembra 2014 otec prispel na maloletú len 4 krát (2 krát 40 libier, 1 krát 26 eur a 1 krát 140 eur). Keďže otec maloletej má neustále finančné problémy, navrhovateľka má podozrenie, že chce v budúcnosti disponovať s majetkom, ktorý maloletá získa po svojej matke. Otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ktorú si však neplní a so synom z predchádzajúceho manželstva sa ani kontaktuje.

K návrhu na začatie konania navrhovateľka doložila: rodný list maloletej N., úmrtý list matky maloletej, potvrdenie o zrušení príkazu na zatknutie otca zo dňa 25.5.2012, komunikáciu rodičov na sociálnej sieti a

darovaciu zmluvu medzi uzavretú dňa 01.04.2010 medzi navrhovateľkou a matkou maloletej predmetom ktorej bolo darovanie ornej pôdy nachádzajúcej sa kat. úz. K. K. na LV č. XXX.

Zo správy o šetrení pomerov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda zo dňa 25.08.2015 vyplýva, že navrhovateľka žije v trojizbovom rodinnom dome, ktorý je jej osobným vlastníctvom, spoločnú domácnosť s ňou zdieľa syn J. S., dom je kompletne prakticky zariadený a udržiavaný v čistote a v poriadku, maloletá má vlastnú izbu v ktorej má zabezpečené všetky veci osobnej potreby, navrhovateľka je toho času PN a mesačne dostáva okolo 600,- eur. Stará matka nemá s otcom maloletej dobrý vzťah, maloletá je zdravá a bude navštevovať materskú školu v obci S. A., otec maloletej žije v Anglicku. Zároveň bolo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava požiadané o prešetrenie pomerov u otca, ktoré odpovedalo, že treba postupovať v intenciách Nariadenia Rady č. 1206/2001 z 28. mája 2001 a informovať príslušný konajúci súd.

Z čestného prehlásenia Q. Y. a P. Y. zo dňa 22.08.2015 vyplýva, že otec maloletej u nich býva počas opakovaných návštevách na Slovensku. V apríli a v júli 2015 sa o maloletú staral, zabezpečoval jej voľnočasové aktivity. Po smrti matky, otec neprejavil žiadnu pochybnosť, že by sa o maloletú nechcel postarať. Z ich pozorovaní je isté, že otec sa o maloletú vie a dokáže postarať. V čase od 29.07.2015, keď bola maloletá spolu s otcom u nich, komunikovali s navrhovateľkou, nakoľko otec má s navrhovateľkou problematické vzťahy, aby maloletú prišla navštíviť k nim, avšak navrhovateľka ponuku neprijala.

Z výpisu z registra trestov vyplýva, že otec maloletej nemá záznam v registri trestov.

Z dokladov predložených otcom maloletej vyplýva, že matke maloletej poslal zo svojho účtu 25.4.2015 sumu 100 libier, 12.05.2015 sumu 33 libier, 19.05.2015 sumu 38 libier, 2.4.2015 vložil na účet matky 150 eur, 23.06.2015 sumu 20 libier, 25.06.2015 sumu 100 libier a 17.07.2015 sumu 120 libier.

Zo správy zamestnávateľa otca maloletej S. S. V. zo 14.8.2015 vyplýva, že otec je zamestnancom od 21.12.2011 a vo februári 2014 sa znížil jeho pracovný čas zo 42,5 hodiny týždenne na 34 hod. týždenne až do 13. mája 2015. Otec bol od 4.12.2014 z 21.1.2015 na Slovensku a počas tohto obdobia mu bola platená náhrada mzdy. Po jeho návrate do Anglicka jeho zamestnávateľ je povinný otca podporovať v jeho novej situácii ako slobodného rodiča a jeho pracovný čas môže byť prispôsobený jeho možnostiam.

Súd poskytuje zabezpečenie prostredníctvom predbežného opatrenia len v prípade, keď obsah jeho výroku neporušuje žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu, teda treba skúmať, či postupom súdu alebo obsahom výroku nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Pri rozhodovaní o takejto dočasnej úprave sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na predbežné opatrenie. Navrhovateľ predbežného opatrenia musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením predbežného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní. Už v návrhu na jeho vydanie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pod potrebou dočasnej úpravy účastníkov sa rozumie stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad. Predbežné opatrenie nemožno vydať, keď by išlo o úpravu faktických vzťahov medzi účastníkmi a spravidla ani tam, kde by nešlo o úpravu predbežnú, ale vo svojich dôsledkoch konečnú. Ak má byť predbežné opatrenie nariadené, musí byť potreba dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov preukázaná, pre ostatné okolnosti významné pre nariadenie predbežného opatrenia postačia, že budú aspoň osvedčené teda javia sa aspoň ako pravdepodobné. Procesnú zodpovednosť v tomto smere má navrhovateľ. Listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva sú jedným z podkladov, z ktorých môže súd dovodiť, či bolo preukázané, že je treba, aby boli dočasne dočasne upravené pomery účastníkov alebo že je tu obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený alebo, aby aspoň boli osvedčené skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre určenie povinnosti predbežným opatrením. Ak nebudú skutočnosti významné pre nariadenie predbežného opatrenia preukázané, osvedčené alebo splnené inak, prejaví sa nesplnenie tejto povinnosti v tom, že návrhu na predbežné opatrenie nebude možné vyhovieť.

Nakoľko v tomto štádiu konania nie sú k dispozícii výsledky dokazovania, z ktorého by mohol súd získať najobjektívnejšie poznatky, treba konštatovať, že z rozsiahlych podaní je zrejmé, že vzťahy medzi účastníkmi sú problematické, ich podania obsahujú protichodné tvrdenia a odlišné hodnotenie situácií a dôsledné skúmanie týchto vzťahov presahuje rámec konania o nariadení predbežného opatrenia. Maloletá sa narodila na Slovensku, rodičia maloletej manželstvo neuzavreli, maloletá žila so svojimi rodičmi vo Veľkej Británii 22 mesiacov (od septembra 2012 do novembra 2014, s krátkou prestávkou od februára 2013 do júna 2013). Maloletá od novembra 2014 spolu s matkou žila u navrhovateľky. Rodičia maloletej sa rozišli v apríli 2015 a dohodli sa, že maloletá bude žiť u matky na Slovensku a otec ich bude navštevovať a stretávať sa s maloletou. Tak tomu bolo počas Veľkej noci a aj počas letných prázdnin, keď otec mal maloletú u seba od 29.7.2015 do 12.8.2015, kedy mu maloletá na základe na predmetného predbežného opatrenia bola odňatá navrhovateľkou, hoci otec bol s matkou maloletej pôvodne dohodnutý na pobyte maloletej do 15.8.2015. Z uvedeného potom vyplýva, že na základe rozhodnutia matky sa maloletá aj dlhší čas zdržiavala u otca a nie sú osvedčené skutočnosti, že by starostlivosť otca o maloletú v tomto čase nebola vykonávaná riadne. Prvostupňový súd dôvodil, že podľa lustrácie v súdnom registri otec nepodal návrh na zverenie dieťaťa do jeho starostlivosti. Uvedený názor súdu prvého stupňa o potrebe podania návrhu otcom maloletej je nesprávny, nakoľko ak jeden z rodičov nežije, v takom prípade na výkon rodičovských práva a povinností oprávnený a povinný len druhý rodič sám, vychádzajúc z § 28 ods. 2 Zákona o rodine, pričom toto ustanovenie sa do praxe aplikuje priamo ex lege, preto nie je potrebné, aby súd rozhodoval následne po smrti jedného z rodičov o úprave výkonu rodičovských práv, najmä o zverení do osobnej starostlivosti druhého rodiča podľa § 36. Otec maloletej má záujem sa o maloletú starať a vykonávať všetky rodičovské práva a povinnosti, v rozsiahlych podaniach osvedčuje, že má vytvorené všetky podmienky na zabezpečenie starostlivosti o maloletú. Názor maloletej vzhľadom na jej útlý vek nebol zisťovaný. Otec chce s maloletou žiť vo Veľkej Británii, pričom pre maloletú ide o známe prostredie, pretože tam bývala spolu s matkou od septembra 2012 do novembra 2014 s krátkou prestávkou od februára 2013 do júna 2013. Otec je zamestnaný v S. S. V., jeho mesačný príjem v prepočte predstavuje 1.278,13 eur. Otec tvrdí, že jeho finančná situácia mu umožňuje zabezpečiť si pomoc v domácnosti. Zamestnávateľ otca potvrdil, že je povinný otca podporovať v jeho novej situácii ako slobodného rodiča a jeho pracovný čas môže byť prispôsobený jeho možnostiam. Otec maloletej má v nájme domček pozostávajúci z dvoch samostatných izieb, obývačky s kuchyňou a sociálnym zariadením. Nájomná zmluva k bytu bola uzavretá už 20.06.2012, v tomto byte býval otec s matkou aj maloletou počas celého ich pobytu v Anglicku.

Podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosti uvedené v návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia neposkytujú primeraný skutkový a právny podklad pre nariadenie predmetného predbežného opatrenia. Navrhovateľka nepreukázala potrebu dočasnej úpravy pomerov navrhovaných predbežným opatrením. Navrhovateľka neosvedčila taký stav vzťahov medzi účastníkmi konania, ktorý by nezniesol odklad. Ani z listín, na ktoré sa navrhovateľka odvoláva nemožno dovodiť, že je preukázaná potreba dočasnej upraviť pomery účastníkov konania navrhovaným predbežným opatrením. Navrhovateľka neosvedčila dôvody na strane otca, z ktorých by bolo možné pravdepodobne konštatovať splnenie predpokladov pre odňatie maloletej otcovi, teda, že otec sa nemôže o maloletú riadne každodenne postarať.

Otec maloletej namietal, že súd nemá právomoc rozhodovať vo veci samej o umiestnení maloletej a svojim rozhodnutím o nariadení predbežného opatrenia, ktorým súd zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti, rozhodol nad rozsah svojej právomoci, preto by mal odvolací súd konanie zastaviť. Dôvodil tým, že podstatná väzba maloletej na Anglicko vyplýva zo skutočnosti, že jediný nositeľ rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte a uvedená podstatná väzba je aj jednou z podmienok na založenie právomoci v otázkach rodičovských práv a povinností podľa článku 12 ods. 3 písm. a) nariadenia Rady ES č. 2201/2003. Vo veci preukázania stabilného bývania otca a preukázania obvyklého pobytu maloletej v Anglicku priložil otec maloletej ďalšie dôkazy a zároveň uviedol, že Anglicko jej krajina, z ktorej boli matke priznané prídavky na dieťa v decembri 2014.

Podľa článku 12 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „nariadenie“) súdy členského štátu majú takisto právomoc v otázkach rodičovských práv a povinností aj v iných konaniach, ako sú konania uvedené v odseku 1, ak:

- a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte, alebo že dieťa je štátnym príslušníkom tohto štátu; a
- b) všetci účastníci konania prijali právomoc súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

Podľa čl. 8 nariadenia súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

Základnou zásadou nariadenia je, že najvhodnejším miestom na rozhodovanie vo veci rodičovských práv a povinností je súd toho členského štátu, v ktorom má dieťa svoj obvyklý pobyt. Táto podmienka podľa názoru odvolacieho súdu bola splnená a je daná právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť. Maloletá sa narodila na Slovensku, rodičia maloletej manželstvo neuzavreli, maloletá žila so svojimi rodičmi vo Veľkej Británii 22 mesiacov (od septembra 2012 do novembra 2014, s krátkou prestávkou od februára 2013 do júna 2013). V novembri 2014 maloletá odišla spolu s matkou najskôr dočasne na Slovensko, kde žili u navrhovateľky. Rodičia maloletej sa rozišli v apríli 2015 a so súhlasom otca maloletá zostala u matky v Slovenskej republike. Matka maloletej sa nechcela s maloletou vrátiť do Veľkej Británie. V čase začatia konania o nariadenie predbežného opatrenia 04.08.2015 podmienka právomoci súdu vzhľadom na obvyklý pobyt maloletej v Slovenskej republike bola daná v zmysle čl. 8 nariadenia. Otec žiadal aplikovať čl. 12 nariadenia, ktorý však nemožno podľa názoru súdu použiť, nakoľko články 9, 10, 12 a 13 ustanovujú výnimky zo všeobecného princípu právomoci, t.j. prípady, v ktorých majú právomoc súdy členského štátu, v ktorom nemá dieťa svoj obvyklý pobyt. Maloletá má obvyklý pobyt v Slovenskej republike a preto nebola splnená podmienka na zastavenie konania z dôvodu nedostatku právomoci súdu.

So zreteľom na uvedené možno konštatovať, že podmienky pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia neboli splnené, nakoľko nebola preukázaná potreba dočasnej úpravy pomerov, odvolací súd preto s použitím § 220 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľky zamietol.

Senát krajského súdu prijal uznesenie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.